

Tyskland om ydelser til fordel for danske statsborgere, der har været ramt af national-socialistiske forfølgelsesforanstaltninger.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2581, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1069).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sættes til forhandling.

Victor Gram: I overensstemmelse med flertallets indstilling i den foreliggende betænkning skal jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Allerede ved første behandling af dette forslag til beslutning gav jeg på min gruppes vegne udtryk for, at vi ikke kunne, og hvorfor vi ikke kunne, gå ind for denne overenskomst mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om ydelser til fordel for danske statsborgere, der har været ramt af nationalsocialistiske forfølgelsesforanstaltninger.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gentage vor motivering for, at min gruppe vil stemme imod forslaget, men nøjes med i almindelighed at henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling.

For at vor stilling ikke skal blive misforstået — der er jo også andre, der vil stemme imod forslaget — vil jeg dog kort gentage: den kommunistiske gruppe mener, at Tyskland er erstatningspligtig, og at Forbundsrepublikken burde have anerkendt en ganske anderledes erstatning end dette urimeligt lave beløb, som den har pranget sig frem til, og for hvilket den nu kræver saldokvittering og anerkendelse som et nyt, demokratisk Tyskland. Vi opfordrede derfor ved første behandling regeringen til ikke at godkende denne overenskomst, hverken beløbets størrelse eller præmisserne, hvorpå overenskomsten hviler, men at søge optaget nye forhandlinger med Forbundsrepublikken om en ny og værdig overenskomst og subsidiært, dersom det ikke skulle være muligt at nå frem til en sådan, selv at foreslå, at Danmark ydede de godt 26 mill. kr., der her er tale om, i erstatning til naziregimets forfulgte. Vi har ikke kunnet vinde forståelse for disse

synspunkter og må derfor stemme imod ratifikationen af overenskomsten.

Aksel Larsen: Ja, jeg kunne jo også henvise til, hvad jeg har sagt ved første behandling af dette forslag til beslutning....

Formanden: Jeg henstiller, at der er mere ro i salen.

Aksel Larsen: ... men ved første behandling var vi i den lidt uheldige situation, at den højtærede udenrigsminister ikke var til stede, og da vi derfor ikke kunne få klarhed over visse problemer, er jeg nødt til at gå ind på disse forhold og gentage nogle spørgsmål, jeg stillede ved første behandling — selv om jeg går ud fra, at den højtærede udenrigsminister har gjort sig bekendt med disse spørgsmål, der for øvrigt blev stillet ikke alene af mig, men også af socialdemokratiets daværende ordfører, hr. Poul Hansen (Svendborg).

Først vil jeg tillade mig at spørge, hvorfor regeringen har ført forhandlingerne på den måde. Der er en hel række lande, der mente, at de havde krav at stille til den tyske forbundsregering; jeg har optalt, hvilke lande det drejer sig om. Det synes mig, at det havde været bedre, hvis disse lande havde koordineret deres bestræbelser og ført forhandlingerne solidarisk. Jeg synes, at det er noget uheldigt, at Danmark og Norge — eller var det i den omvendte orden, Norge og Danmark? — som de første brød ud og sluttede en separat overenskomst, som derpå kunne få følger for de lande, der ikke havde fået sluttet en overenskomst. Hvis de pågældende lande havde optrådt solidarisk over for Forbundsrepublikken Tyskland, havde denne været nødt til at indtage en anden stilling.

Dernæst er der selve overenskomsten. Den behøver jeg ikke at sige noget videre om, for det har jeg sagt ved første behandling af forslaget. Men til overenskomsten er knyttet et par brevvekslinger, og jeg har forstået det sådan, at når man skal stemme om ratifikationen af overenskomsten, skal man samtidig stemme om godkendelsen af disse brevvekslinger.

Det bliver nødvendigt inden afstemningen at få klarhed over, hvad der menes — og jeg er for øvrigt noget forbavset over, at